

PEDAGOGISCH BELEIDSPLAN HET ZONNETJE MAASDONK

Kinderopvang is een essentiële voorziening voor kinderen, ouders en maatschappij.

HET KIND

Kinderdagopvang draagt op een positieve manier bij aan de ontwikkeling van kinderen. Het is een aanvulling op de opvoeding thuis. Het bieden van een veilige en uitnodigende omgeving, waarin het kind zich optimaal kan ontwikkelen

Een nieuwe omgeving, waarin ze te maken krijgen met andere waarden en normen en leren rekening te houden met de behoeften en gewoontes van anderen, De kinderopvang draagt bij aan de motorische, sociale, cognitieve, creatieve en emotionele ontwikkeling van het kind.

DE OUDERS

Voor de ouders biedt kinderopvang ondersteuning in opvoeding van het kind, tijdens hun werk, studie of andere bezigheden. Ouders kunnen er vertrouwen in hebben, dat hun kind professioneel en liefdevol opgevangen wordt.

DE MAATSCHAPPIJ

Onze maatschappij heeft eveneens baat bij goede kinderopvang. Door goede kinderopvang kunnen ouders beiden blijven participeren op de arbeidsmarkt, wat van groot economisch belang is en wat de komende jaren alleen maar zal toenemen. Kinderopvang levert op deze manier een bijdrage aan een gebalanceerde samenleving.

Het Zonnetje Maasdonk wil aan bovengenoemde haar bijdrage leveren, door uw kind een 2^e "thuis" te laten ervaren. Een veilige, vertrouwde en liefdevolle omgeving waarin het zich optimaal kan en mag ontwikkelen. Dit wil zij doen vanuit de volgende waarden, normen en overtuigingen:

- Ieder kind heeft behoefte aan een liefdevolle en veilige omgeving
- Ieder kind is leergierig, competent en sociaal
- Ieder mens en dus ook ieder kind is uniek
- Ieder mens en dus ook ieder kind is waardevol
- Alles en iedereen wat leeft verdient respect en bewondering en waardering

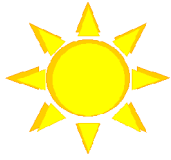
Zeker in de eerste levensjaren van het kind, is het gezin de belangrijkste plaats. Het gezinsideaal als standaard model voor de kinderopvang is jaren lang het basis uitgangspunt voor de werkwijze in de kinderopvang. Kinderopvang kan naast het gezin een meerwaarde bieden. Kinderopvang bij Het Zonnetje Maasdonk is méér dan verzorging en opvang. De bijzondere aspecten zoals de aanwezigheid van meerdere "niet-ouderlijke" volwassen professionele medewerkers in de rol van verzorger, begeleider en opvoeder, de opvang in verticale groepen en het daarvan deel uitmaken, en de functionele ruimte waarin deze (groeps)opvoeding in een professionele setting gestalte krijgen, maken onze kinderopvang tot een kwaliteitsproces.

Dit kwaliteitsproces wil Kinderdagverblijf Het Zonnetje Maasdonk in het pedagogisch handelen tot uitdrukking laten komen.

Samen met ouders willen wij bewust met opvoedingsvragen omgaan, maar ook samen met hen pedagogisch handelen uitvoeren, waarin kinderen kunnen groeien naar eigen volwaardigheid, een eigen identiteit en waar ouders én leidsters met trots en voldoening naar hun werk kunnen kijken. Dit maakt onze kinderopvang steeds meer een partner in de opvoeding van uw kind.

De ondertitel van dit pedagogisch beleidsplan is dan ook:

"Partner in opvoeding"

Opvoeden is het begeleiden bij het groot worden, het stimuleren bij de ontwikkeling. Opvoeden speelt zich af op ieder moment van de dag. Iedere interactie met het kind heeft een opvoedkundige waarde. Onze kinderopvang heeft hier een duidelijke taak in. Kinderopvang is een zelfstandig opvoedingsmilieu naast de opvoeding thuis. Het kinderdagverblijf kan gezien worden als het tweede opvoedingsmilieu. De buitenschoolse opvang kan als het derde milieu gezien worden, naast het gezin als eerste opvoedingsmilieu en de school als tweede. Dit geeft tevens een verschil aan tussen kinderdagverblijven en buitenschoolse opvang, waar kinderen beduidend minder tijd aanwezig zijn en die tot uitdrukking komt in een heel eigen werkwijze. Samen kijken hoe we de opvoedingsdoelen, als veiligheid – in de zin van geborgenheid en vertrouwen-, persoonlijke vaardigheden, sociale vaardigheden en de overdracht van waarden en normen ("cultuur") vorm moeten geven. Hierin vormen de kinderdagverblijven en de buitenschoolse opvang een complementaire opvoedingssituatie.

Kinderen brengen veel tijd door in de kinderopvang en de meerwaarde hiervan komt tot uitdrukking in verschillende aspecten. Hoewel de leidster-kind relatie het centrale uitgangspunt blijft is het een feit dat kinderen deel uitmaken van een groep. Spel en andere vormen van interactie stimuleren het gevoel van verantwoordelijkheid en bevorderen de ontwikkeling van pro-sociaal gedrag. (Tavecchio 2002)

Ook de cognitieve ontwikkeling wordt bevorderd door interacties tussen jongere en oudere kinderen. Kinderen leren in de groep rekening te houden met elkaar en begrijpen heel goed dat delen (ook van aandacht) noodzakelijk is. Kiezen voor kinderopvang houdt dan ook in dat er sprake is van een groep en dat niet elke benadering van een kind individueel kan en hoeft te zijn.

Met elkaar blijven we altijd in discussie over hoe we met de kinderen kunnen en willen werken, ook al veranderen de basisuitgangspunten van respect en eigenwaarde voor het kind natuurlijk niet. uitgangspunten over hoe we het kind zien en welke doelen we stellen worden steeds verder uitgewerkt.. Ouders zijn een belangrijke gesprekspartner voor de groepsleid(st)ers. Overleg over de ontwikkelingsdoelen; wat wil je met dit kind bereiken, wat wil je overdragen, zijn vragen die vanzelfsprekend tussen leidsters en ouders besproken worden.

Het Kind

Iedere dag werken we met kinderen vanaf 6 weken tot en met de basisschoolleeftijd. Voor al die kinderen willen wij in de tijd dat ze bij ons in het kinderdagverblijf zijn, naast een goede opvang (zorg en veiligheid) ook een zinvolle stimulerende tijd creëren. Kindgerichte doelen staan in de kinderopvang centraal. Om de kinderen aan te bieden wat zij nodig hebben in hun ontwikkeling gaan we uit van de vraag; "Hoe zien wij een kind?". Het beeld dat wij van kinderen hebben is bepalend voor hoe wij met kinderen omgaan. In het kindbeeld wordt het wezenlijke van het kind gevat; het gaat om wat het kind pas echt tot kind maakt. Mens (kind)beelden zijn dus voor de opvoeding van groot belang, zij kunnen richting geven aan het pedagogisch handelen. In het kindbeeld hebben we de belangrijkste eigenschappen van het kind samengevat. Vanuit dit kindbeeld kunnen vervolgens de vragen worden beantwoord hoe wij met het kind willen werken.

Kindbeeld

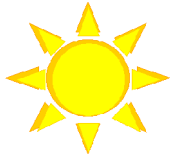
Ieder kind is UNIEK en wij moeten er niet van uitgaan dat we het kind bij voorbaat al kennen.

Een kind is een sterk en krachtig wezen, heeft vele mogelijkheden in zich en kan en weet heel veel. We gaan uit van de eigen kracht van een kind en de natuurlijke nieuwsgierigheid en onderzoekend gedrag. Met andere woorden een kind is COMPETENT

Vanuit een LEERGIERIGE houding ten opzichte van de wereld om zich heen wil het kind zich steeds meer vaardigheden eigen maken.

Een kind is een SOCIAAL wezen. Het kind wordt gestimuleerd en gemotiveerd door volwassenen, door leeftijdsgenoten en door de inrichting en materiaal in de omgeving.

Het kind wil een steeds grotere ZELFSTANDIGHEID en eengroeiende VERANTWOORDELIJKHEID hebben. Vanuit het standpunt dat elk kind uniek is kun je zeggen dat ook elk mens uniek is, en dat elke leidster andere kwaliteiten, interesses en achtergronden heeft. Van daaruit zal een verscheidenheid ontstaan in benadering, werkwijze en ideeën, binnen de visie van ons kinderdagverblijf.

Uniek

Als we uitgaan van een uniek kind, dan wil dat zeggen dat we elk kind als individu zien in zijn specifieke ontwikkeling en de behoeften die daarbij horen. We gaan er niet vanuit dat we een kind bij voorbaat al kennen. Een kind heeft naast behoeften ook rechten. Elk kind heeft recht geaccepteerd en gerespecteerd en liefdevol benaderd te worden. De ontwikkeling van een kind willen we niet al te vast in een schema plaatsen. Het ene kind is bijvoorbeeld motorisch sneller en het andere kind in zijn verbale uitingen. We gaan ervan uit dat de ontwikkeling en ontplooiing van een kind het meest gunstig verloopt in een omgeving waar het kind zich goed voelt. We observeren het kind dan ook doorlopend. Voelen de kinderen zich bij ons in de groep prettig en op hun gemak? En hoe kunnen we daaraan bijdragen zijn vragen die steeds terugkomen.

Competent

Het woord competent staat voor een sterk en krachtig, nieuwsgierig en onderzoekend kind. Van nature hebben kinderen behoefte om zich te ontwikkelen, nieuwe dingen te leren beheersen en zichzelf als kundig (competent) te ervaren. Daarom zoeken ze nieuwe uitdagingen op. (Als kinderen zich te weinig als kundig kunnen ervaren, kunnen ze last krijgen van faalangst, en weinig durf en ontwikkeling in hun spel vertonen.) Natuurlijk is het zo dat kinderen hoe jonger ze zijn hoe meer ondersteuning en begeleiding van volwassenen ze nodig hebben. Het kind geeft zijn eigen behoeften sterk aan. Voor ons als volwassene is het de kunst om te luisteren en kijken naar kinderen, zodat wij de talen van het kind leren verstaan. Hierbij kunnen we ons oefenen in het serieus nemen van kinderen en het opbouwen van vertrouwen dat kinderen iets zelf kunnen. Met respect voor ons zelf (angst dat iets mis gaat), is het onze taak om langs een geleidelijke weg de kinderen te begeleiden naar de volgende stap in de ontwikkeling. Een ontwikkeling die steeds doorgaat in een mensenleven.

Leergierig

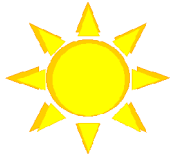
Jonge kinderen zijn altijd bezig, ze leren doorlopend. Zij zijn voortdurend iets aan het doen, zinvolle dingen. Zij zijn aan het onderzoeken hoe de wereld, de mensen en de dingen om hen heen en zichzelf in elkaar zitten. De nadruk in de kinderdagverblijf ligt in het spelend en onderzoekend bezig zijn. Het spel voor de baby's is een totaal ander spel dan dat van de peuters en kleuters. Voor de baby zijn de ontdekkingen in een kleine omgeving nog ruim voldoende. Naar gelang de kinderen ouder worden zullen de grenzen letterlijk en figuurlijk steeds meer verlegd moeten worden, om aan de behoefte om nieuwe dingen te leren te kunnen voldoen. Ook de activiteiten om nieuwe dingen te leren moeten voorhanden zijn. (Bijvoorbeeld buitenspel, verzorgen, voeren en knuffelen van diertjes en het kennismaken met bloemen en planten)

Activiteiten, inrichting en materialen zullen dus steeds afhankelijk zijn van de behoeften van de kinderen en afgestemd moeten zijn op de leeftijd.

Sociaal

Een kind is vanaf de geboorte uit op communicatie met de ander en de wereld; het is een door en door sociaal wezen. Het is een eigenschap die essentieel is voor het overleven en voor zijn of haar identificatie met de mensenwereld.

In ons kinderdagverblijf hebben we te maken met drie componenten waarin uitwisseling plaats vindt. Ten eerste de kinderen met elkaar, ten tweede de kinderen met de volwassenen en ten derde de kinderen met de omgeving. De sociale interactie tussen kinderen onderling is hierin heel specifiek. Hoe intensiever het spel, hoe groter het leermoment. Het stimuleren van spel tussen kinderen is dan ook een doel. Kinderen die tijdens hun spel oefenen in allerhande situaties leren zichzelf een plaats te geven in de maatschappij. Kinderen leren met elkaar plezier te hebben, elkaar te troosten, te luisteren naar elkaar, rekening te houden met elkaar, elkaar aan te raken, ruzie maken, enz. Met andere woorden kinderen leren verantwoordelijkheid te dragen voor hun eigen handelen, tijdens allerhande daagse situaties. Kinderen leren zich in te leven in andere kinderen en daarbij respect te hebben voor kinderen in een andere situatie. Kinderen verkeren samen met andere kinderen in een groep. Dit is een structureel kenmerk van

kinderopvang. Het vormen van de eigen identiteit van het kind, hangt nauw samen met de ervaringen die een kind heeft in de groep.

De relatie tussen het kind en de groepsleidster is de tweede sociale component voor het kind in het kinderdagverblijf. Zoals gezegd, de leidster-kind relatie blijft het centrale uitgangspunt. De communicatie (verbaal en non-verbaal) met kinderen, is hierbij essentieel. De leidster ziet erop toe dat de interactie tussen kinderen van positieve aard is. De leidster communiceert open, duidelijk en positief stimulerend met kinderen, zij heeft hierin een voorbeeld functie. In de uitwisseling die het kind met de groepsleidster heeft, is plaats voor de eigenheid van het kind, en tegelijkertijd wordt het kind op de hoogte gebracht van geldende waarden en normen. De leidster heeft een begeleidende rol en ondersteunt de kinderen bij het vinden van hun weg tussen een optimale ontwikkeling en de grenzen die zij hierbij tegenkomen. De rol van de leidster is begeleidend en voorwaardenscheppend. Door goed te observeren weet de leidster wat een kind nodig heeft om de volgende stap in de ontwikkeling te kunnen maken.

De omgeving waarin de kinderen zich bevinden is de derde component die invloed heeft op de sociale ontwikkeling van het kind. Met de omgeving bedoelen we zowel de letterlijke als de figuurlijke ruimte, de inrichting, het speelmateriaal en de groeps sfeer. Een ruimte waar veel gebeurt kan voor baby's onrustig zijn terwijl dit misschien een bron van ontdekking voor het andere kind is. Het is nodig een klimaat te scheppen in het kinderdagverblijf, waarin ieder individueel kind zich zo optimaal mogelijk kan ontwikkelen. Hiervoor zijn zowel rustige ruimten nodig, als ruimte om te kunnen ravotten. Ook de buitenruimte, speel- en dierenweide nodigen een kind uit om steeds meer mogelijkheden te ontdekken.

In het kinderdagverblijf moet aandacht zijn voor het opbouwen van een relatie tussen het kind en de leidster en het maken van vriendjes of vriendinnetjes.

Zelfstandigheid en verantwoordelijkheid

Wanneer kinderen zich zelfstandig kunnen bewegen is dit goed voor de eigenwaarde en het zelfvertrouwen in het eigen kunnen. Een kind dat zich competent voelt wil ook graag nieuwe dingen leren en laten zien wat het al zelf kan. Wij kunnen kinderen daarin op elk moment en op elke leeftijd stimuleren. Zelf een boterham te kunnen smeren, je jas aan te kunnen doen of anderen kunnen helpen zijn allemaal stappen in het ontwikkelingsproces, waar kinderen zelf aan willen werken en waar wij hen in kunnen stimuleren. Elke volgende stap in het ontwikkelingsproces doet het zelfvertrouwen groeien. Als een kind door omstandigheden niet zo makkelijk nieuwe initiatieven neemt zullen wij het stimuleren. Als leiding proberen we de signalen die kinderen geven d.m.v. niet alleen praten, maar ook brabbelen, zingen, dansen tekenen, kleien en nog vele andere uitdrukkingmogelijkheden, op te vangen. Als groepsleidster proberen we het aanbod en situaties zodanig af te stemmen dat de eigen initiatieven van kinderen veel ruimte krijgen. In één adem met zelfstandigheid wordt de verantwoordelijkheid genoemd. De begrippen staan dicht bij elkaar, maar zijn niet hetzelfde. Ze liggen als het ware in het verlengde van elkaar. Al vanaf heel jonge leeftijd kunnen kinderen een stukje verantwoordelijkheid dragen. Wanneer het ene kind het andere pijn doet, kan het kind met hulp van de leidster leren om de ander te troosten. Net zoals een kind dat een beker met drinken omgooit mee kan helpen met het opruimen daarvan, zonder dat dit een straf is. Kinderen leren van jongs af aan dat zij eigen verantwoordelijkheden hebben en de volwassene helpt hen om de verantwoordelijkheid die bij een bepaalde leeftijd hoort te geven en niet over te nemen.

Respect

Vanuit de kernpunten in dit kindbeeld volgt dat we respect hebben voor de eigenheid van het kind, het kind dat zich ontwikkelt in zijn/ haar eigen tempo. Een kind dat nieuwsgierig en in interactie met de omgeving onderweg is naar een zelfbewuste verantwoordelijke volwassene. Wij respecteren kinderen als we hen serieus nemen in hun uitingen. Verdriet, boosheid, blijdschap, ontdekkingsdrift en allerlei andere manieren om je te uiten nemen we serieus. Ook leren we hiermee de kinderen respect te hebben voor de volwassene die net zo uniek is als het kind zelf. Ieder kind krijgt gelijke kansen, geslacht, capaciteit, leeftijd, etnische afkomst of achtergrond maken hierbij geen verschil. Om een kind in zijn ontwikkeling te ondersteunen heeft een kind ruimte nodig, zodat het zelf kan onderzoeken en ontdekken en zelf mag ervaren. De ruimtelijke omgeving moet kinderen uitdagen tot het ontdekken wie zij zelf zijn en wat je eigen kwaliteiten zijn. Uiteraard worden er grenzen gesteld die de veiligheid van kinderen waarborgen.

De groepsleidster als “pedagogisch begeleider”

Bovenstaand kindbeeld geeft de kaders aan van waaruit de groepsleidster moet werken. Kinderdagverblijf Het Zonnetje Maasdonk werkt met professioneel opgeleide groepsleiding die minimaal MBO opgeleid is. Wij stellen hoge eisen aan hen om te kunnen voldoen aan dat wat kinderen nodig hebben en dat wat ouders van ons verwachten. De doelen die wij stellen zijn kindgericht en vragen een continue inzet van steeds weer kritisch kijken, waar het kind aan toe is en waar het behoefte aan heeft. In de functieprofielen van groepsleiders staan dan ook de eisen geformuleerd als: liefdevol, respectvol, voorbeeldfunctie, inlevingsvermogen, vertrouwen hebben, feedback kunnen geven, reflectie hebben, communicatief zijn, bewust met het kind omgaan, initiatiefrijk zijn, enzovoort. Om deze taken goed te kunnen uitvoeren is het contact met ouders over de kinderen een belangrijk onderdeel van het werk.

Observeren

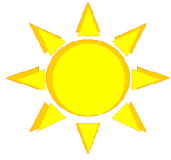
Kinderdagverblijf Het Zonnetje Maasdonk wil steeds meer een partner in opvoeding zijn: de groepsleiders observeren daarom de kinderen doorlopend. Wij doen dat vooral om te kunnen vaststellen hoe een kind zich voelt in de groep. Het je goed voelen is van belang om je positief te kunnen ontwikkelen. De bevindingen uit de observaties worden met ouders besproken, evenals de verbeteracties die hieruit voort komen. Observaties met betrekking tot het ontwikkelingsniveau of gedrag worden verricht indien er twijfels bestaan.

Cyclisch proces

Werken met kinderen houdt in steeds weer opnieuw kijken naar het kind in de groep. Zoals we al eerder benoemde: het unieke kind, dat wil zeggen dat we er niet vanuit gaan dat we het kind bij voorbaat al kennen. Voor de groepsleidster is dan ook elke dag nieuw en zal er veel van de eigen flexibiliteit gevraagd worden. Met de collega's zal er ten aanzien van het kind, de groepsregels en de groepsprocessen steeds een cyclisch proces worden doorlopen, waarin observeren, analyseren, doelen formuleren, uitvoeren en evalueren steeds terugkomende punten zijn. Ten aanzien van de inzichten met betrekking tot het kind zal daar steeds met ouders over gecommuniceerd worden. Ten aanzien van groepsprocessen kan dat gevolgen hebben voor regels, het praktisch handelen in de groep, activiteiten, inrichting, enzovoort. Het is een proces, dat steeds maar doorgaat en niet eindigt. Kinderen groeien, de groep verandert, de maatschappij verandert en de vraag van ouders zal zich ook steeds aanpassen. Afstemming met ouders is steeds van belang.

Activiteiten

Vanuit het kernwoord 'leergierig' en de 'natuurlijke nieuwsgierigheid en onderzoekend gedrag' verplichten wij onszelf om kinderen op elke leeftijd steeds datgene aan te bieden dat hen uitdaagt te onderzoeken en hun nieuwsgierigheid naar nieuwe mogelijkheden te bevredigen. Activiteiten kunnen dan ook in heel brede zin vertaald worden. Dat wil niet zeggen dat de leidster steeds een activiteit met kinderen verricht. Onder activiteiten verstaan wij ook dat wij de voorwaarde scheppen om kinderen weer nieuwe ontdekkingen te laten doen, dus het beschikbaar stellen van (spel)materialen, informatie, ruimte enzovoort. Het aanbieden van allerlei speel- en spelactiviteiten, knutsel-, zang en dans, buiten activiteiten en een tuin waar iets te beleven valt, zijn hiervan enkele voorbeelden. De groepsleidster zal steeds op een onderzoekende manier in het werk moeten staan. Zij proberen te ontdekken wat het kind of de groep nodig heeft om steeds weer de volgende stap in de ontwikkeling te kunnen maken.

Veiligheid

De balans tussen veiligheid en toezicht aan de ene kant en de mogelijkheid te ontdekken en een groeiende verantwoordelijkheid aan de andere kant is wel de meest uitdagende opdracht die groepsleiding in de kinderopvang heeft. Ouders brengen hun meest kostbare goed naar de kinderopvang. Het liefst zouden wij onze kinderen elke vorm van pijn willen besparen. Maar om te leren hebben kinderen ruimte nodig om te experimenteren, daarbij horen ook acceptabele risico's. Alleen door zijn eigen ervaring kan een kind wijs worden. Waar het om gaat, is dat je op de eerste plaats vertrouwt in het eigen kunnen (competentie) van het kind. Groepsleidsters proberen het vertrouwen in het kind steeds meer op te bouwen. Het werk bestaat niet alleen uit direct en zonder nadenken ingrijpen, we kunnen ook wat afstand nemen en daardoor het kind stimuleren in zelfstandigheid en eigen verantwoordelijkheid.

De lerende opvoeder

De onderzoekende houding van de groepsleiding brengt met zich mee dat we moeten erkennen dat we niet altijd het pasklare antwoord hebben voor elke situatie. We willen vooral onderzoeken wat kinderen nodig hebben en ook dat kan per kind per groep en per situatie verschillen. Een open houding geeft de mogelijkheid om te erkennen dat we het soms niet weten, en de mogelijkheid voor onszelf om ook van de kinderen te leren. Door de uitwisseling tussen de groepsleiding en het kind, tussen de groepsleiding en de ouders, en tussen de groepsleidsters onderling is er de mogelijkheid om steeds meer ervaringskennis op te doen. Korczak zegt: samen met en van kinderen leren. Zo'n pedagogische visie geeft de opvoeder en het kind lucht. Korczak steekt elke opvoeder een hart onder de riem: 'ja, ook jij bent een mens die fouten mag maken. Het kind en jij zijn geen ideale wezens.'

De ouders

De arbeidsparticipatie van steeds meer vrouwen in onze samenleving heeft een fundamentele verandering met zich meegebracht in het gezinsfunctioneren en in de verzorging en opvoeding van kinderen. Kinderen worden niet meer uitsluitend door ouders verzorgd en opgevoed. Ouders delen de verzorging en opvoeding met onder andere de kinderopvang. De verantwoordelijkheid voor de opvoeding ligt primair bij de ouders, evenals de vorm van opvang waarvoor gekozen wordt. Voor ouders is het op de eerste plaats belangrijk dat zij hun kind op een veilige betrouwbare plaats kunnen brengen en dat zij zich met een gerust hart aan andere zaken kunnen wijden. Uit onderzoek blijkt dat de lichamelijke en emotionele verzorging in de kinderopvang voor ouders op de eerste plaats staan. De overige functies van kinderopvang, zoals opvoeding, bieden van speelmogelijkheden, stimuleren van de ontwikkeling, ontmoeting, preventie, enzovoort komen voor ouders op de tweede plaats.

Wanneer de ouders gekozen hebben voor de kinderopvang, nemen wij gedurende de opvanguren de opvoeding over. Het samen bijbrengen van normen en waarden, richting geven aan de leefwereld van kinderen en begeleiden van kinderen in het grote onderzoekswerk waar kinderen mee bezig zijn, zien wij als een gemeenschappelijke verantwoordelijkheid. Voor kinderen is het van belang dat de beide opvoedingsmilieus elkaar aanvullen en respecteren. Naast elkaar en met elkaar willen we het beste voor onze kinderen. Kindereropvang en ouders zijn hierbij

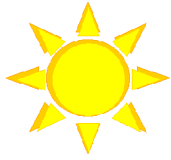
Partner in opvoeding

Wij vinden wij contact met de ouders essentieel om tot een optimale opvoedbasis te komen voor kinderen. De visie van Kinderdagverblijf Het Zonnetje Maasdonk is zoals in de inleiding reeds is gesteld, om Partner in opvoeding te zijn. De samenwerking met ouders moet de komende jaren centraal staan.

Om nog meer partner in opvoeding te kunnen worden zijn drie speerpunten van belang: informeren, communiceren en respecteren. Alle drie de speerpunten vragen een inzet van zowel de ouder als de groepsleiding.

Informeren

Informeren moet over en weer gebeuren. Ouders willen meedenken over veranderingen of weten waarom er veranderingen zijn en waarom groepsleidsters op een bepaalde manier handelen. Zo willen ook leidsters geïnformeerd worden over het kind, zodat zij met emoties, gedrag enz. van kinderen rekening kunnen houden.

Beginnende met intake gesprekken, wenperiodes voor kind en ouder, dagboekjes enzovoort, willen we ouders voldoende informatie geven om daarmee het vertrouwen tussen ouders en de kinderopvang te bevorderen. Tijdens haal en breng momenten is er vooral contact over de dagelijkse gebeurtenissen thuis en in het kindercentrum. Jaarlijks (of indien wenselijk vaker) hebben wij gesprekken met de ouders over onze bevindingen, en proberen we gezamenlijk richting te geven aan eventuele vervolg stappen. Ook de informele contacten kunnen bijdragen tot een positieve samenwerking. Open dagen, carnaval, tuinfeest, kerst, opa en omadag enzovoort zijn zowel voor ouders als kinderen van belang, om beide leefwerelden met elkaar in contact te brengen. Bij alle informatie is het van belang dat het gaat om informatie over en weer en dit alles ten behoeve van het kind.

Communiceren

Communiceren staat in het verlengde van informeren. Met de informatie die we van elkaar hebben kunnen we het gesprek over het kind, of de werkwijze aangaan. Daar waar het voorheen voornamelijk een uitwisseling was over eten, slapen en leuk gespeeld hebben (opvang), wordt de vraag van ouders steeds meer inhoudelijk van aard (opvoeding). Ook leidsters willen de ouders graag betrekken bij dat wat de visie is van het kinderdagverblijf en uitleggen waarom er bepaalde keuzes worden gemaakt. De visie van het kinderdagverblijf komt in het dagelijks handelen steeds naar voren en ouders willen begrijpen, waarom we bijvoorbeeld kinderen hun eigen brood laten smeren, terwijl het thuis nog helemaal niet gebeurt. Voor leidsters is het steeds een belangrijke overweging om een goede mix van veiligheid en uitdaging aan kinderen te kunnen bieden. Leiding en ouders moeten ook daarover met elkaar in gesprek. Communiceren is volgens het woordenboek; in verbinding staan. Het in verbinding staan van ouders met leiding over de omgang met het kind is de pedagogische opdracht om partner in opvoeding meer vorm te geven.

Respecteren

Versillen in leefwijze, in levensovertuiging, in ieder mens (uniek), zijn er gelukkig velen. Het maakt het leven zeer gevarieerd, en boeiend. Kinderen met een andere culturele achtergrond, ouders en leidsters die in een andere cultuur zijn grootgebracht, maar ook de buurvrouw of collega die een andere levensovertuiging heeft, maakt ons leven kleurrijk. Begrip voor elkaar wordt ontwikkeld door elkaar te informeren. Ook al denken we anders, we kunnen wel de ander in zijn waarde laten. Waarden en normen zijn de basis voor de opvoeding, deze zijn afgestemd op onze maatschappij. Dat wat leidsters doen moet passen in de lijn van ons pedagogisch beleid. Toch kunnen ouders en leidsters best verschillen in wat zij goed en belangrijk vinden voor het kind.

Dat hoeft geen probleem te zijn, mits we elkaar daarover informeren. Het is zaak om elkaar goed te informeren (wat doen we), te communiceren (waarom doen we dat) en proberen begrip voor elkaars standpunt te ontwikkelen. Soms staan standpunten zover van elkaar dat overeenstemming niet te bereiken valt. Ook al zijn er verschillen in mening, uitgangspunt of overtuiging, is het van belang om deze te respecteren en elkaar de grenzen van wat acceptabel is aan te geven. Ook dit geldt weer voor zowel ouders als groepsleidsters. Kinderopvang is groepsopvoeding, met aandacht voor elk kind als individu. Leren rekening te houden met elkaar, de omgeving en natuur is de meerwaarde die wij kinderen vanuit het kinderdagverblijf mee willen geven,

SLOTWOORD

Waar KINDSERDAGVERBLIJF HET ZONNETJE MAASDONK VOOR WIL STAAN IN HET PEDAGOGISCH BELEID IS:

- ELK KIND IS UNIEK
- ELKE LEIDSTER IS UNIEK
- ELKE OUDER IS UNIEK
- DE LOCATIE IS UNIEK
- DE OMSTANDIGHEDEN ZIJN UNIEK

EN VERDIENEN VANUIT DEZE VISIE ALLEN RESPECT, WAARDERING EN EEN LIEFDEVOLLE BENADERING